TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson, A. N. Koskela.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

S. S. Järjestö ja Suomen Työväenpuolue

Amerikan suomalaisille työläisille lienee useimmalle jo selvänä, että Suomen Sosialistinen Työväenpuolue syntyi ja perustettiin samojen tärkeiden periaatteellisten kysymysten takia, mitkä pakottivat Suomalaisen Sosialistijärjestön eroamaan Amerikan Sosialistipuolueesta. Suuren "valkaisun" jälkeen anasti porvarien myötävaikutuksella ryhmä oikeistolaisia herroja Suomen sosialidemokraattisen puolueen. Nämä herrat olivat tohtoreita, loijareita ja professoreja, jotka aina ovat pysyneet sivussa luokkataistelun temmellyksestä mutta jonkinlaisesta liberalisuudesta "ihastuneet" sosialismiin, itse persoonallisesti tuntematta nahassaan kapitalistista luokkasortoa. Monet heistä ovat niin sanottuja intellektuaaleja, mutta heidän tietonsa on enimmäkseen spesialitietoa, kokonaan vierasta sille tiedolle mitä todellinen vallankumouksellinen tarvitsee aseenaan luokkataistelussa. Tällainen tieto edellyttää, että jaksaa ymmärtää sorretun luokan psykologiaa, sen toiveita ja ajatusmailmaa, ja olla mukana sen jokapäiväisissä taisteluissa. Ilman näitä edellytyksiä voi pysyä ainoastaan "sosialismiin ihastuneena" mutta käytännöllisessä elämässä välinpitämättömänä sivustakatsojana. Porvari, joka yhteiskunnallisen asemansa takia on työnriistäjä, saattaa myös "ihastua" sosialismiin, vaikka käytäntö pakottaa hänet työväestön pyrkimysten katkeraksi vastustajaksi. Porvareille ja "sosialismiin ihastuneille" sivustakatsojille sosialismi voikin olla ihana aate niinkauan kuin sitä vain palvellaan kaukaisena ihanteena, pyrkimättä sitä käytännössä toteuttamaan.

Tällaisten "aatteeseen ihastuneiden" käsiin uskoi Suomen porvaristo suuren "valkaisun" jälkeen Suomen työväestön henkisen johdon. Näiden herrojen holhouksen alaisena se salli Suomen Sosialidemokraattisen puolueen toimia ja sen sanomalehtien ilmestyä. Suomen työväki oli saanut hyvästi "päihinsä", makasi avuttomana maassa ja Suomen porvari luotti, ettei se siitä tuperrustilastaan enää järkiinsä tule, kunhan sen lääkitseminen uskotaan "luotettaville lääkäreille". Me tiedämme kuinka uskollisesti oikeistoherrat ovat pyrkineet täyttämään tätä tehtäväänsä.

Mutta ikuiseksi kunniaksi Suomen työväestölle, se ei niellytkään tuudittavaa nukutusmyrkkyä. Se oli tosin ruumiillisesti piinattu ja masennettu, mutta sen sielu jäi sitä terveemmäksi. Kärsimysten kiirastuli oli vain puhdistanut sielun, ja me näemme Suomen työväestön nousevan kirkastetuin periaattein täyttämään historiallista tehtäväänsä. Se nousee asiansa oikeudesta ja lopullisesta voitostaan entistä varmempana. Ja mitä silloin näemme?

Silloin näemmekin, että työväkeä holhoomaan asetetut unijuoman tyrkyttäjät kimpaantuvat ja kääntyvät ylösnoussutta jälleen maahan polkemaan. Siitä alkaen kun Suomen Sosialistinen Työväenpuolue ja sen äänenkannattaja "Työmies" perustettiin Amerikan suomalaisten myötävaikutuksella, esiintyvät "sosialidemokraatit" sen kiukkuisimpana vastustajana. Saastaisimpiin keinoihin turvaudutaan, provokatsioniin, ilmiantoihin ja uhkauksiin. Peitetyssä muodossa usutetaan suojeluskuntalaiset ja lahtari-verikoirat kimppuun, sanomalla, että uusi valkaisu tulee jos vouhotelette käytännöllisessä työssä aatteidenne toteuttamiseksi. Kaikki on hyvin silloin, jos tyydytte odottamaan "sosialidemokraattisten ihanteiden" toteutumista, se on odottamaan, kunnes porvari jalomielisyydessään lahjottaa sosialistisen yhteiskunnan!

Sosialidemokraattisten herrain harjottama vaino Suomen sosialistista Työväenpuoluetta kohtaan on tuottanut jommoisia tuloksia, sillä porvarit ovat siitä rohkaistuneena alkaneet julkaista vertajanoovia uhkauskirjotuksia. Lukuisasti on Työväenpuolueen jäseniä joutunut Ohranan kynsiin, ja niinkuin tiedetään on Työväenpuolueen perustajat nyt tuomittu neljäksi vuodeksi kuritushuoneeseen. Näistäkin tuomioista, joiden tarkotuksena on Työväenpuolueen hajottaminen, saadaan kiittää sosialidemokraattien kiihotusta.

Vaikeat ajat on Sosialistisen Työväenpuolueen nyt kestettävä, mutta se tulee ne varmasti kestämään. Nykyiset vaikeudet ovat vain paljastaneet entistä selvemmin Suomen köyhälistölle sosialidemokraattien petollisuuden, suureksi hyödyksi tulevissa taisteluissa.

Amerikan suomalaiset työläiset seuraavat mielenkiinnolla Suomen veljespuolueen taistelua meren toisella puolella, samalla kun puhdistavat omia rivejään petollisista noskelaisista. Keskuudessamme vallitseva pesänselvitys on asiallisesti sama kuin on käynnissä Suomen työväenliikkeessä. Suomenkin työväki seuraa taisteluamme täällä niinkuin nähdään Suomen Työmiehestä, jossa on julaistu kokonaisuudessaan Waukeganin kokouksen referaatti. Ilolla on siellä tervehditty S. S. Järjestön eroa noskelaisista, kun taas Suomen Sosialidemokraatti väärristelee kokouksen menoa Raivaajan mukaan — jolle lehdelle Suomen noskelaiset antavat tunnustuksen "sosialidemokraattisena" lehtenä — parjaten itsenäistä järjestöämme samalla silmittömällä vimmalla kuin Suomen Työväenpuoluetta. Mutta mitä enemmän "Raivaaja" saa päänsilityksiä Suomen oikeistoherroilta, sitä selvemmäksi käy suomalaiselle siirtolaistyöväestölle kenenkä asioilla "Raivaaja" kulkee ja millä tarkotuksella se tahtoo järjestöämme hajottaa.

KUN VALTIO SEKAANTUU TYÖMAATAISTELUUN

Kuvaavana esimerkkinä kuinka pitkälle tuomioistuimet menevät avustaessaan valtaluokan nykyään julistamaa sotaa kaikkea työväen järjestyneisyyttä vastaan on Massachusettsin ylimmän tuomioistuimen päätös Fall Riverin lakkoutuneiden valurien oikeusjutussa.

Eräässä valuriverstaassa oli kolmetoista miestä tehnyt lakon. Pidettiin neuvotteluja, joissa riitaisuudet ratkaistiin. Kun sitten miehet palasivat työhön, sai kaksitoista alkaa työn, mutta kolmastoista, joka huomattavalla tavalla oli ottanut osaa lakkoon ja neuvotteluihin, erotettiin "sopimattoman" käytöksensä takia neuvottelujen aikana.

Valurit pitivät tätä seikkaa hyökkäyksenä unionsa yhtenäisyyttä vastaan ja niinkuin reilut miehet ainakin, menivät uudelleen lakkoon. Silloin hankki isännistö tuomioistuimelta estetuomion, jossa miehiä kiellettiin "jatkamasta lakkoa". Miehet vetosivat päätöksestä korkeimpaan oikeuteen. Täällä kunnianarvoisat tuomarit tulkitsivat vetoomuksen siten, että ainoana kysymyksenä on "voidaanko pitää laillisena lakkona sellaista lakkoa, jonka kautta tahdotaan pakottaa kantaja ottamaan työhön erotetun työläisen."

Tuomioistuin ratkaisi, että tämmöinen lakko on laiton ja vahvisti estetuomion.

On selvää, että työnantajat tulevat käyttämään hyväkseen tätä erinomaista tuomioistuimen asetta työväenjärjestöjen hajotustouhussa. Tarvitsee vaan työmaille asetettujen kätyrien kautta merkitä toimeliaimmat ja tietoisimmat työväenmiehet ja erottaa heitä puolisen tusinaa. Jos työläiset lakkoutuvat tällaisen menettelyn takia, astuu oikeuslaitos väliin estetuomiollaan, joka pakottaa miehet takasin työhön tai vankilaan "oikeuden halveksimisesta". Ja me tiedämme mikä suunnaton valta tämmöisellä valtiovallan sekaantumisella työmaaoloihin on, sillä ketäpäs oikeuslaitokset edustavat kuin valtiota. Tässä olisi samalla hieman päänvaivaa niille työmaataistelijoille, jotka kuittaavat kapitalistisen valtion yksinomaan "järjestymällä työmailla ja siten rakentamalla uuden yhteiskunnan puitteet vanhan (kapitalistisen) valtion sisälle."

Edellämainittu oikeudenpäätös anastaa työväenunioilta Massan valtiossa ainoan puolustusaseen ja jättää ne avuttomaan tilaan. Työnantajan mielivallasta riippuen voidaan erottaa tarmokkaimmat unionmiehet. Ja mikä estää toisten valtioiden tuomioistuimia noudattamasta Massachusettsin esimerkkiä?

PULA JA TYÖTTÖMYYS KAPITALISTISISSA MAISSA

Kapitalististen maiden talouden heikentyessä ja työttömyyden kiusatessa niiden köyhälistöä, lujittuu Neuv.-Venäjä taloudellisesti, työttömyyden ollessa siellä tuntematonta.

Samaan aikaan kun Neuvosto-Venäjä varmalla kädellä tarttuu maan taloudelliseen kohottamistyöhön, kun se ryhtyy käyttämään väestön työtarmoa kokonaisuudessaan, esiintyy kapitalistisessa Lännessä kasvavan jäätymisen ja tyhjyyden kuva.

Miljoonissa voidaan laskea ryöstetyn Saksan työttömien luku. Vaan paremmalla kannalla eivät ole asiat voittajamaissakaan. Yli miljoonan on noussut työttömien luku myöskin Englannissa. Eikä "ihanaa" Ranskaakaan ole tämä ruoska sivuuttanut, sillä sielläkin päivä päivältä kasvaa kapitalismin reserviarmeija. Pulakausi, jonka välttämättömästä seuraamisesta sodan jälkeisenä aikana Ranskassa jo aikoja sitten ennustettiin, on tullut tosiasiaksi, se suurenee ja talvenpitkään käy yhä kärjistyneemmäksi. Toimekas elämä vähitellen pysähtyy. Kutomateollisuus, automobiili- ja metalliteollisuus pienenee huomattavasti, noin 50 pros. on se jo pienentynyt. Kivihiilen tuotanto vähenee tavattomasti. Melkein joka ainoa teollisuuslaitos vähentää työläisiään. Työttömyys, kallis aika — siinä Ranskan nykyisen taloudellisen elämän kuva. Valtion velkapolitiikka on tehnyt pulan yhä kärjistyneemmäksi ja raskaammaksi. Rahamäärien myöntäminen Kilikian retkikunnalle sekä Puolan ja Wrangelin avustamiseen, on saanut yhä nopeampaa hintojen nousua aikaan.

Liikemiehet käyttävät kaikellaisia keinoja ja tekosyitä sulkeakseen liikkeensä. Porvaristo valmistautuu pitkin rintamaa hyökätäkseen työväenluokkaa vastaan. Työpalkkoja joko alennetaan tai sitten erotetaan työläisiä kokonaan töistä — siinä pulma, joka on tullut työväestön ratkaistavaksi.

Työttömyys, rinnan taloudellisten tarvikkeiden puutteen kanssa — siinä kapitalistisen yhteiskunnan kuva. Mutta pula ja työttömyys johtavat joukkojen vallankumouksellistumista, köyhyys ja nälkä ovat parhaita agitaattoreita. Voimakkaan köyhälistöpuolueen muodostuminen Ranskassa on takeena siitä, että Ranskan proletariaatilla on sellainen järjestö, joka voi johtaa sen liikettä ja suunnata sen porvarillisen diktatuurin kukistamiseen ja köyhälistön vallan nostamiseen sen tilalle.

Fort Bragg, Calif.

Fort Braggin s. s. osasto on eronnut Amerikan Sosialistipuolueesta. Helmik. 20 p. päättyi äänestys eroamisen suhteen ja voimme sanoa, että Fort Braggin toverit eivät kannata Amerikan Sos. puolueen opportunistisuutta. Kaikille osaston jäsenille joidenka osotteet tiedettiin, lähetettiin äänestyslippu ja tulokset osottavat: **48 eroamisen kannalla ja 3 Sos.-puolueessa pysymisen kannalla.** Osastossa oli 76 äänioikeutettua jäsentä, joille lippuja lähetettiin. Siis näemme äänestyksen tuloksesta, etteivät kaikin äänestäneet, mutta äänestys selvästi osoittaa, että ne jotka eivät äänestäneet eivät olisi voineet muuttaa äänestyksen tulosta hyvinkään paljolla. Nyt toimitaan työläisten etujen hyväksi ilman mitään viivyttämistä taantumuksellisilta aineksilta.

"Turma" ja "Vihtahousu" ovat käyneet meidän näyttämöllä ja me olemme nyt erillään niistä kahdesta kaunan puhutusta kappaleesta. Viimeiset viisi vuotta ovat ne olleet alinomaisia vieraita näytelmäseuran kokouksissa. En ole mikään virallinen arvostelija, enkä ole kykenevä arvostelemaan näytöskappaleita, mutta voin mainita niistä sen mitä olen kuullut tupakkaruumassa. "Turma" ei ole agitatsionikappale, eikä myöskään huvinäytelmä. Sen esittäjät ihmeeksi osasivat roolinsa, mutta kun kerran kappale ei ollut mistään kotoisin, niin ei se huvittanut yleisöä. Esirippu ei myöhästynyt kuin kolme neljännes-tuntia noustessaan, mutta se on tavallista lauantai-iltasin Fort Braggissä. Siihen ainoa keino on, että nostetaan se joka kerta määrä ajalla, niin yleisö alkaa tulemaan ajallaan. Mutta jos joka kerta odotetaan yleisöä niin se yhä edeleen myöhästyy.

"Vihtahousu" oli paremmin huvinäytelmä ja yleensä paremmin tyydytti yleisöä. Ensimäinen näytös on pitkänlainen ja sisältää liian pitkän ja ikävän vuorokeskustelun joka tylsyttää katsojain innostuksen, vaikkakin yhdellä esittäjällä on punainen sukka toisessa jalassa ja hän syö auringonkukan siemeniä. Esittäjien suhteen voi sanoa, että ne veivät roolinsa moitteettomasti mutta ettei tulisi liiallisesti kehutuksi, voihan tuota sanoa, ettei tavallisessa hienossa naispiirissä sikaarit ja sylelyt kuulu samaan asiaan. Aineellinen tulos ei ollut kiitettävä kumpanakaan iltana.

Suomesta ilmoitetaan että John Ruikka, entisiä tämän paikkakunnan punapuujätkiä on Suomessa mennyt avioliittoon. Hänen sanotaan saaneen siellä nuoren akan.

Kesäjuhlat. Kyllä niitä eurekalaisia saisi vähän kepittää, sillä ovathan he puhaltaneet kuinka niitä kesäjuhlia vietetään Eurekassa tänä kesänä. Mutta eipäs vaan! Pidetään ne kerran For Braggissakin, jos vaan aluetoimikunnan kanssa sovitaan. Osaston ylimääräisessä kokouksessa päätettiin, koska saatiin tietää että Eurekan toimintavoimat olivat menneet niin vähiksi etteivät voineet ottaa vastaan kesäjuhlaa, että ne pidetään Fort Braggissa Vapun aikaan. Kun täällä on se kalastus niin tärkeänä tehtävänä kesän aikana, niin se tuottaisi meille hankaluuksia pitää kesäjuhlia myöhemmällä, ja onhan se Vappu semmoinen juhla, että sitä kannattaa juhlia vaikka valtion kesäjuhlilla. Kokouksessa valittiin kesäjuhlien toimeenpaneva neuvosto, jolle annettiin suuremmoisia valtuuksia tämän asian suhteen. Yksi niista valtuuksista, Mäki Kassun ehdotus, joka tulee saavuttamaan hänelle surullista juhlimista, oli että neuvosto määrää "diktaattorin", jolla on valta määrätä jokaiselle osaston jäsenelle tehtävän kesäjuhlien aikana. Neuvoston mielipiteet ovat osoittaneet, että Nelson tulee olemaan "diktaattori" ja kun kerta hänellä on vanhaa kinaa Kassun kanssa, on hän päättänyt pistää Kallen shekkiruumaan koko juhlien ajaksi. Kassu on niitä "leitis"-miehiä ja se toimi on hänelle ikävää kun tulee niitä vanhojapiikoja tänne vierailemaan. Olisipa Kassu "diktaattorina", niin kyllä hän osaisi panna semmoisen miehen shekkiruumaan, joka ei tiedä siitä "leitismailmasta" mitään ja se joka sen väitteen nojalla joutuisi sinne olisi Nelson, sillä hän on meille selvästi osoittanut ei tietävänsä mitään siitä asiasta. Ei Nelson kuitenkaan myönnä tietämättömyyttä, vaikka se niin todellisuudessa on. Kassun ainoa toivo on, että liikeyhteys avataan Venäjän kanssa että Nelson lähetetään sinne Karjalaan kaatamaan niitä suuria kuusia, mihin hänen mielensä kuuluu tekevän.

Salakapakoitsijoita taasen vangittiin viisi tällä viikolla. Herraskaisilta oli kai viinat loppuneet ja täytyi takavarikoida uusi varasto. Ei tämän asian suhteen voi paljon muutakaan sanoa, sillä niitä salakapakoita on aina kaupungissa ja vaan nimeksi vangitaan joitakin tuon tuosta. Meillä on kaupungissa poliisi, jolla ei ole kuin yksi silmä, mutta kun tulee kaupunkiin uusia työläisiä ja jos eivät ne ensi päivänä työmaata löydä, niin kyllä hän ne näkee sillä yhdellä silmällä. Hän on useampia suomalaisia yrittänyt pelottaa pois kaupungista, ensimäisinä päivinä kun täällä ovat.

Näytelmäseuran kokouksessa päätettiin että esitetään "Vanki n:o 77" maaliskuun 2 p. 1921. Tätä kappaletta on puhvattu niin paljon viime aikoina, että tuskin se tarvitsee muuta kuin antaa teille tiedon milloin se esitetään. "Hirviherrat" on myös harjotuksen alaisena, mutta se esitetään joskus tuonnempana. 8Kvir.

Los Angeles, Calif.

Kaikissa s. s. osastoissa lienee lopullisesti ratkaistu kysymys, suhteesta Sosialistipuolueeseen. "Losin" s. s. osasto on myös sanotun ratkaisun tavallaan tehnyt. Mutta me losilaiset emme voi ylpeillä sellaisella tiedonannolla, kuten useammalta paikkakunnalta, joissa joukkotaistelua kiinteämmin seurataan on ilmotettu, että "yksimielisesti päätimme erota Sosialistipuolueesta" j. n. e. Me ratkasimme tuon tärkeän kysymyksen vähemmän kunniakkaasti: 7 äänellä 6 vastaan päätimme erota Sosialistipuolueesta ja liittyä S. S. Järjestöön. Se on heikko ratkaisu, mutta ratkaisu kuitenkin, sekä samalla hyvin kuvaava osaston jäsenten matalaa luokkatietoisuustasoa ja hataraa asioitten seuraamista. Niin kuin äänestyksen tuloksista ilmenee, "Losin" s. s. osastolla tällä kertaa oikeastaan ei ole minkäänlaista kantaa, vaan se roikkuu sattuman varassa, niin kuin tuuliajolla oleva alus, jolla on vain kaksi mahdollisuutta: joko pelastua tai tuulen kiihtyessä tulla tuhotuksi. Juuri samallaisessa asemassa näyttää olevan osastomme tällä kertaa. Sillä on myös kaksi mahdollisuutta ja se voi pelastua köyhälistön vallankumousliikkeen tietoiseksi luokkakäsitteitä selventäväksi taisteluaseeksi, tai ajautua opportunismin sumuun, luokkakäsitteitä hämmentäville vesille, siihen joukkoon, joka on ottanut kunniatehtäväkseen köyhälistön vapausliikkeen pettämisen. Kaikki tämä riippuu osaston jäsenistä, tahtovatko he laittaa osaston toiminnan tarkotustaan vastaavaksi, s. t. s. marxilaisen sosialismin oppeja kannattavaksi ja sille pohjalle agitatsioninsa perustaa. Mutta ennenkuin osasto agitatsioninsa y. m. sisäisen toimintansa marxilaiselle pohjalle voi laittaa, on osaston jäsenten ehdottomasti syvennyttävä, tutustuttava marxilaiseen sosialismiin ja paljon kiinteämmin kuin tähän asti seurattava luokkataistelua.

Yllä oleva äänestyksen tulos niinkin selvässä kysymyksessä on ilmaisu luokkakäsitteiden epävarmuudesta keskuudessamme, joka epävarmuus voidaan korjata vain sillä, että jokainen kohdaltaan alkaa tutustumaan marxilaiseen sosialismiin, sillä aakkosetkaan siitä meille eivät ole vielä selvinneet. Osaston viime kokouksessa perustettiin niin sanottu agitatsionikomitea, joka tulee huolehtimaan osaston agitatsionista lähitulevaisuudessa. Tälle komitealle siinä tärkeässä ja vastuunalaisessa tehtävässä avautuu laaja ja hyödyllinen työmaa, jotta edes joskus oltaisiin vaikkei muuta kuin pääpiirteissään selvillä siitä meille kaikkein tärkeimmästä kysymyksestä, että mihin suuntaan liikkuu proletariaatti taistelussaan riistäjäin kanssa ja että me mahdollisimman monelle pimeässä harhailevalle työnraatajalle voisimme näyttää pettämätöntä vapaudensoihtua. — A. P—o.

Uudista tilauksesi ajoissa, ettei keskeytystä lehden lähettämisessä tapahdu.

SOSIALISMIN RAKENTAMINEN NEUVOSTO-VENÄJÄLLÄ

Venäjän työväestön vallankumous oli utopiaa, sen epäonnistuneisuudenhan todistaa se tila missä Venäjä nyt on. Näin huutavat porvarit ja oikeistososialistit kautta mailman ja lisäävät: missä on nyt se sosialismi, jonka Venäjän työväen vallankumouksen piti antaa? Venäjällähän on kurjuutta ja kärsimykstä, talous rempallaan, tuotanto tuhottu!

On mielenkiintoista havaita, mitenkä tällaisia väitteitä tehdään juuri siinä "sosialistien" leirissä, joka ennen omaa saamattomuuttaan ja vallankumouksellisuutensa puutetta peittääkseen joka asian yhteydessä selitti, että sosialismiin ei voida hypätä yht'äkkiä . Nyt nämä samat herrat vaativat Venäjän työläisiä tarjoamaan heille lautasella valmista sosialistista yhteiskuntaa osotukseksi Venäjän vallankumouksen onnistumisesta! Ja vatkuttavat edelleenkin, mitenkä nyt muka yhä selvemmin on tullut todistettua, että Venäjän työläisten vallankumoukselta puuttui "kypsyneisyys", edellytykset.

Sosialismi ei tipahda valmiina lautaselle, vaan on se rakennettava. Ja tämä rakentamistyö ei ole mitään helppoa. Sosialismi saavutetaan vasta laajan rakennusprosessin kautta, jolloin yhteiskunnan taloudelliset perusteet on uudistettava ja laajennettava.

Varsin sattuvasti selittää venäläinen Osinski kirjasessaan "Sosialismin rakentaminen" näistä rakentamisen edellytyksistä, että niitä ovat seuraavat:

1. Tarpeeksi laajan järjestelytyön perustan, lähtökohdan, aineiden ja välineiden olemassaolo; 2. hallisevalla ja järjestävällä luokalla tarpeellinen järjestelyky; 3. sellainen luokkavoimien ja poliittisten ehtojen sunde, että järjestelytyö on mahdollinen; 4. rakennustyön yleinen yhteiskunnallinen välttämättömyys, kiertämättömyys; 5. paikallisten heikkojen voimien täydentäminen maassa (Venäjällä) ulkoapäin, oikeammin tämän paikallisen järjestelytyön muuttaminen yhdeksi sosialismin maailmanlaajan rakennustyön osaksi.

Näitä selostaa hän sitte tarkemmin seuraavasti:

"Rakennustoiminnan perustalla, aineilla ja välineillä tarkotetaan ensinnäkin sitä, että maassa on oleva tarpeeksi kehittynyt teollisuus, tuntuva joukko suurliikkeitä, jotka ovat varustetut hyvillä koneilla ja sopivat suuren sosialistisen teollisuuden järjestämisen tekniliseksi perustaksi.

"Tuskin kukaan väittänee, ettei meillä Venäjällä ole tällaista pohjaa. Kivihiili-, metalli-, konerakennus-, kuljetusväline-, kutoma-, kemiallinen-, sokeri- y. m. teollisuus kokosi Venäjällä koko laajuudessaan ennen sotaa jo sangen korkealle, ollen hyvinkin keskitetty. Tämä voi kyllä olla pohjustana rakennettaessa suurta, yhteiskunnallista tuotantoa.

"Toistaiseksi: jotta rakennustyön aineksiin nähden kaikki olisi järjestyksessä, on välttämätöntä kapitaalin keskittäminen, sen yhdistäminen pankkien avulla suuriksi renkaiksi, trusteiksi ja syndikaateiksi. Tämä on välttämätöntä keskitetyn liikkeitten hallinnon ja tuotannon järjestelyperustana. Pitkäksi kävisi luetella kaikki Venäjällä ennen sotaa toimineet yhtiöt, syndikaatit ja trustit y. m. Viittaamme vastaaviin teokseen (Tsiperovitshin ja Siffin, vuosilta 1917—1918) ja huomautamme samalla, että Venäjän kapitalismin kypsyneisyyden ovat osottaneet sangen monet taloustieteilijät, jopa niin vähän "sosialistiset" kuin esim. prof. Goldstein.

"Kolmanneksi: tarvitaan myös kiertokulun järjestelyn perusta. Tässä tapauksessa voi lähtökohtina pitää osittain entisiä syndikalisteja. Jo ennen vallankumousta oli meillä muutamia valtion laitoksiakin: Donin kivihiilialueen monopolin hoitaja "Monotop"; metallin jaossa "Rasmeko", mikä todellisuudessa monopolisoi kuparin, tinan, lyijyn, ynnä muut punaja valkometallit, piti tilastoa ja puoleksi monopolisoi tummat metallit, valu- ja takoraudan; entinen sokerijaon järjestely, mikä Kerenskin aikana muuttui monopoliksi; sitten vielä viljan monopolisointi, mikä kaikista puutteistaan huolimatta lokakuun jälkeen keskittyi ja lujittui. Tämä kaikki antaa sekä rakennustyölle käytännöllisen pohjan että myös välttämättömiä kokemuksia järjestelytyötä varten. Ja tähän katsoen eivät uudet ja järjesteillä olevat tekstiili-, nahkay. m. teollisuuksien monopolisoimiset enää suinkaan ole vain paperilla.

"Jaon säännöstelyn lähtökohtaua olivat toiselta puolen yhä voimistuneet elintarvejärjestöt ja huomattavasti kehittyneet osuuskunnat.

"Mutta edelleen. Minkälaiset ovat järjestelevät työvoimat, mitkä vallassaoleva luokka, köyhälistö, omistaa? Ennen kaikkea on kysymys teknillisistä järjestäjistä (insinööreistä, teknikoista y.m.). Venäjällä on teknillisiä voimia tyydyttävästi ja voidaan niitä nopeasti lisätä laajan sivistystyön avulla, joka jo on alulla (laajana teknillisenä opetuksena) vallankumouksen puhdistamalla perustalla. Suuri osa insinöörejä ja teknikoita on vihamielinen köyhälistölle; mutta eipä sitä poliittista sympatiaa voikaan paljoa odottaa näiden finanssikapitaalin kasvattien ja ent. palvelijoiden puolelta. Riittää kun tekevät työtä rahasta ja kun vain tarjonta vastaisi kysyntää. Ja siinä suhteessa toistaiseksi on tilanne tyydyttävä.

"Paljoa vakavampi on kysymys aatteellisista järjestelijöistä. Sellainen on likeisessä suhteessa työväenluokan kehitystasoon. Venäjän työväenluokan "takapajulla oloa" selvästi ja tietoisesti liiottelevat vastavallankumoukselliset sosialistit. Venäläinen työläinen on yhtä takapajulla oleva tai yhtä valistunut kuin on Venäjän teollisuus. Eikä Venäjän teollisuus ole niinkään takapajulla.

"Mutta Venäjän köyhälistön luokkakehitys on käynyt nopeammin kuin teollisuuden kehitys. Pitkät vallankumouksellisen taistelun vuodet antoivat Venäjän köyhälistölle suuren luokkayhteistunnon, huomattavan yhteiskunnallisen liikkuvaisuuden ja yhä kohoavan sivistyksen. Ne panivat työläisjoukosta nousemaan suuren määrän ymmärtäväisiä ja intelligenttejä työläisiä, ja kouluna olivat vankilat ja valistuneiden vallankumousesitaistelijain opetus. Venäjän proletariaatin johtaja joukko ei jää jälelle ranskalaisesta, englantilaisesta, eipä saksalaisestakaan. Saksassa on työväen joukko valistuneempaa, mutta ei silti merkitse sitä, että se voisi luoda huomattavasti enemmän aktiivisia järjestäjiä. Ja sitäpaitsi on Venäjän proletariaatilla, nuorena luokkana, sitä enemmän yhteiskunnallista tarmoa, joka edistää järjestäväin kykyjen esiintymistä ja nopeata uuden yhteiskunnallisen kokemuksen omaksumista.

"Jos siis kysytään, onko työväenluokalla käytettävissään kyllin yhteiskunnallista energiaa ja riittävän laaja sisäinen pohja sosialistiselle rakennustyöile, on vastaus myöntävä."

Sen jälkeen Osinski mainitsee poliittisesta tilanteesta. Sisäpoliittisessa tilanteessa on huomattavissa, että ennen vallinneen luokan vastustusvoima on mitätöntä. Koko köyhemmän talonpoikaisväestön etu on proletaarisen luokkadiktatuurin kannalla, se kun on heille antanut maata. Ja voidakseen säilyttää maansa joutuu köyhempi talonpoikaisväestö tukemaan neuvostovaltaa ja toiselta puolen siten aikaa myöten joutuu yhä enemmän ja enemmän omaksumaan neuvostovallan pyrkimyksen kaiken maan yksityisomistukseen. Suurmaanomistajien muodostuminen on mahdotonta.

Ulkopoliittisella alalla olemme aivan viime aikoina nähneet muutoksia. Kolmen vuoden ajalla ovat ulkovallat kaikella tavalla järjestäneet ja keinotekoisesti elvyttäneet vastavallankumouksellisia voimia. Ne kymmenkertaistuttivat sekaannusta, eristäen Venäjän leivästä, raaka- ja polttoaineiden lähteistä. Mutta nyt suhteet alkavat muuttua. Neuvostovalta kontrolleeraa jo koko Venäjää, lukuunottamatta joitakin pienempiä vähämerkityksellisiä pikkuosia. Kun tässä suhteessa on tilanne muuttunut, niin senkin kautta on se ehto, että rakennustyön toimialana on koko Venäjä, täytetty. Samoin vastavallankumouksellisten avustaminen alkaa huomattavasti laimeta ulkopoliittisen tilanteen edullisuuden takia. Näin ollen Venäjän työväestö kykenee entistä ehommin jatkamaan sosialismin rakennustyön ensimäistä toimintaansa — ylläpitää olevaa tuotantoperustaa.

Näitä näköaloja silmälläpitäen vastaa Osinski kysymykseen, voiko sosialistista rakennustyötä lainkaan alkaa ja jatkaa, että ei vain voi, vaan se on välttämätöntä, kiertämätöntä. Ja tähän Osinski sanoo: "Tuotannon ja jaon välineiden mitä suurin riittämättömyys, pakko lisätä sotilaallista voimaa, vei finanssikapitalismin valtiokapitalismiin. Tuotannon ja jaon välineiden mitä suurin riittämättömyys, kiertämättömät taistelut eri rintamilla vihollista, uklolaisia imperialisteja ja näiden kätyreitä vastaan vaatii mitä tarkinta tuotannon, jaon ja kuletuksen järjestelyä. Kesäk. 28 p. 1918, dekreetin perusteella tapahtuva laaja kansallistuttaminen ja elintarvejoukkioiden muodostaminen ovat juuri tällaisia järjestelytoimia, ja samalla ne ovat vastavallankumouksellisten voimien hävittämiskeinona "selkäpuolella". Mitä vähemmän on hallussamme teknillisiä välineitä, polttoaineita, raaka-aineita, leipää, mitä vähemmän niiden määrä vastaa neuvostovallan tarvetta, sitä enemmän vaaditaan diktatuuria, niiden jälkiperäistä käyttöä. Mutta tällaista on juuri köyhälistön diktatuuri, sosialistinen rakennustyö, omaisuus-erotuksien poistaminen ja tuotannon, jaon ja kulutuksen yhteiskunnallinen järjestäminen. Ja siksi juuri, enemmän kuin koskaan ennen on tämä "nurkkamestari-kommunismi" tarpeen."

Venäjän työläiset tiesivät mitä vaikeuksia heillä on edessään. Mutta, kuten tov. Osinskin selostuksesta selviää, ei Venäjän työläisillä ollut aikaa eikä mahdollisuuksia ryhtyä valittelemaan vaikeuksia. Olosuhteet olivat "kypsät", kuten Osinskin selostus meille selvästi osottaa. Ne eivät ainoastaan olleet "kypsät" vaan työväen vallankumous oli välttämätön, työväen valta ainoa mikä saattoi luoda järjestystä vallitsevaan kaaokseen, ylläpitää tuotantoa ja edistää sitä. Oikeistososialistien ilkkumiset Venäjän nykyisestä tilasta ja vaatimukset, että siellä pitäisi nyt jo tarjota heille näytteeksi "sosialistista yhteiskuntaa", ovat itse asiassa mitä raskaimpia syytöksiä heitä itseään vastaan. Juuri ulkomaitten työväestöt herrojen oikeistososialistien harhaanjohtamina ovat olleet täyttämättä Osinskin mainitsemaa viidettä ehtoa — Venäjän voimien täydentämistä ulkoapäin.

Täyttäköön muitten maitten työväestö velvollisuutensa. Venäjän toverit eivät ole koskaan unohtaneet, että sosialistinen rakennustyö jättää paikallisen, kansallisen, "nurkkamestari"-muotonsa vasta silloin kun se muodostuu niveleeksi kansainvälisen sosialismin rakennustyössä.

Mutta yhtä tärkeätä kuin on saada ulkomaistakin apua, yhtä tärkeätä oli tämän rakentamistyön alkaminen "nurkkamestari"-kansallisessakin muodossaan. Vallankumous ei voi oodttaa, hajaannus ei odota, rakennustyö ei odota sitä mitä on kansainvälinen rakennustyö kansainvälisesti alkanut. Jonkun täytyi se alkaa ja odottamatta oikeistososialistien "edellytysten kypsymistä" venäläiset työläiset alkoivat. Mutta sanoivat jo alkaissaankin, että venäläinen alkoi, muut tulevat jatkamaan .....

Kuluneet kolme vuotta ovat osottaneet Venäjän työläisten ponnistuksen tuottancen ihmeteltäviä tuloksia. Taistelien koko mailmaa vastaan monilla eri rintamilla on silti "kotoisissakin" toimissa, tuotannon alalla, vaikeissa oloissa, välineiden puutteessa, pystytty luomaan sellainen taloudellinen elämä, että kaikki vastukset on voitu kestää. Ja kukaan ei pysty väittämään, etteikö Venäjän työväestö ole "pysynyt omillaan". Sen sijaan useissa "kypsissä" kapitalistisissa maissa havaitsemme taloudellisen elämän repeytyvän liitoksiltaan, kulkevan nopeasti suunnatonta romahdusta kohden.

Venäjän työväestö on isäntä talossaan. Heiluttaen toisessa kädessään kalpaa, toisessa työkalua, on se isännöinyt omaksi hyväkseen, koko mailman työväestön hyväksi ja rakentanut niitä peruskiviä, joiden perusteelle sosialistinen yhteiskunta rakennetaan.

Tässä sosialismin rakentamistyössä, joka Venäjällä on alettu, on mitä suurenmoisimpia opettavaisia piirteitä kansainväliselle työväenliikkeelle. Tuotannon järjestely jo itsessään on suurenmoinen havaintoopetus. Samoin sen kautta voitetut saavutukset. Niihin on jokaisen työläisen velvollisuus tutustua. Niistä on lehdissämme tehty selkoa, mutta erikoisesti tätä puolta tullaan selostamaan jatkuvasti maamme sosialisessa kirjallisuudessa ja sanomalehdistössä.